

Svar:

Til brug ved besvarelsen af spørgsmålet har socialstyrelsen meddelt de følgende oplysninger, hvortil socialministeriet kan henholde sig:

1. Indledning.

Det fremsatte forslag til lov om social bistand samler bl. a. ydelser fra de gældende love om offentlig forsorg, børne- og ungdomsforsorg, revalidering, mødrehjælp, omsorg for ældre samt husmoderafløsning og hjemmehjælp. Lovforslaget omfatter — jfr. socialreformkommissionens 2. betænkning — offentlige udgiftsområder, der for 1972-73 er budgetteret til ca. 6 mia. kr., hvoraf ca. 5,3 mia. kr. er driftsudgifter.

Merudgifterne er i bemærkningerne til lovforslaget, under henvisning til socialreformkommissionens 2. betænkning og de i forhold til betænkningens forslag foretagne ændringer i lovforslaget, opgjort til 40-50 mill. kr.

Grundtanken bag beregningen er, at de 40-50 mill. kr. er merudgifterne i forhold til udgifterne ved en videreførelse af den gældende lovgivning.

2. Udgiftsfaktorer i forbindelse med lovforslaget.

Ved vurdering af bistandslovens udgiftsvirkninger — udover hvad der kan henføres til ændringer i tildelingskriterier og ydelsesstørrelser — opstår særlige problemer ved afgrænsningen over for udgiftsændringer, som ville være fremkommet uanset lovreformens gennemførelse.

a. De forskellige udgiftsfaktorerers virkninger er i socialreformkommissionens 2. betænkning opdelt i virkninger på kortere og på længere sigt. På *kort sigt* er udgiftsstigningerne alene knyttet til kontantydelse, idet mulighederne for udvidelse af kapaciteten med hensyn til antallet af institutionspladser samt institutions- og andet personale er begrænsede.

b. På *længere sigt* kan det forventes, at fordelene ved bedre samordning og planlægning af den sociale indsats m. v. vil kunne medføre visse rationaliseringsgevinster. Hvorvidt dette vil føre til et højere serviceniveau inden for samme økonomiske ramme eller til et konstant serviceniveau med lavere udgifter, vil afhænge af den almindelige

politiske udvikling. Ved lovforslagets samordning af tildelingskriterier og ydelsesstørrelser vil der dels skabes mulighed for visse besparelser gennem formindsket behov for kontrollerende administrative organer, dels vil en forbedring af de hidtil laveste kontantydelse medføre visse udgiftsstigninger, jfr. nedenfor.

Vedrørende praktisk bistand i hjemmet må der på længere sigt forventes at komme visse udgiftsstigninger. På grund af mulighederne for aflastning af institutionsbehovet ved udvidelse af kapaciteten inden for bistand i hjemmet må det forventes, at disse udgiftsstigninger i nogen grad opvejes af mindre udgiftsbehov på institutionsområdet.

Inden for rådgivnings-, vejlednings- og opsøgende virksomhed vil samlingen af forskellige organers funktioner i sig selv give mulighed for en mere hensigtsmæssig udnyttelse af kapaciteten, idet en tidligere iværksættelse af hjælpeforanstaltninger i trangstilfælde kan føre til løsning af disse med mindre økonomisk belastning.

3. Merudgifter ved ændrede regler for kontantydelse.

Socialreformkommissionens 2. betænkning indeholder forslag om forhøjelse af den forbigående underholdshjælp, således at ydelsen fastlægges på samme niveau som *mellemste invalidepension*, mens den varige hjælp foreslås fastholdt på den hidtidige størrelse.

Dette forslag ville medføre en udgiftsstigning på 40 pct. for den forbigående hjælps vedkommende.

I bemærkningerne til lovforslaget foreslås imidlertid, at forbigående hjælp alene hæves til niveauet for *udvidet hjælp*, hvilket forventes at medføre en udgiftsstigning på 20-25 pct.

Almindelig hjælp skønnes for 1972-73 at blive ca. 400 mill. kr. Heraf skønnes det, at 90 pct. ydes som egentlig underholdshjælp, hvoraf 85 pct. forventes at blive ydet i henhold til § 46, stk. 1. Derudover vil dagpengereformen formentlig medføre en besparelse i udgifterne på 50-60 mill. kr. Af underholdshjælpen i henhold til § 46, stk. 1, skønnes 80 pct. at være forbigående hjælp. Beregningen af merudgifterne bliver her efter således: